

М. М. Бесхмельніцина

Захарін Михайло Іванович

ЗАХАРІН Михайло Іванович (01. 11. 1920, с-ще Цементне, нині м. Фокіно Брян. обл., РФ – 19. 06. 2002, Київ) – фахівець у галузі механіки. Батько [О. Захаріна](#). Доктор технічних наук (1963), професор (1965). Учасник 2-ї світової війни. Бойові нагороди. Закін. Ленінгр. військ.-повітр. інж. академію (нині С.-Петербург, 1941). Перебував на військ. службі (1941–50); від 1950 – у Київ. вищому інж. авіац. училищі; 1964–75 – нач. каф. авіац. приладів і автоматів; 1975–80 – завідувач кафедри приладів точної механіки, від 1980 – провідний науковий співробітник НДІ приклад. механіки «Ритм» Нац. тех. університету України «Київ. політех. інститут». Розробляв інерц. системи навігації для різних рухомих об'єктів, зокрема ракет і літаків.

Основні праці

Некоторые вопросы кинематики инерциальных систем навигации. К., 1962; Кинематика инерциальных систем навигации. Москва, 1968 (співавтор); Системы автоматического управления полетом: Учеб. К., 1971 (співавтор); Головні результати розробки теорії безплатформових інерціальних навігаційних систем (БІНС), добуті Київською секцією «Ради з проблем навігації та керування рухом» при АНУ // Механіка гіроскоп. систем. 1997. № 14.

Бібліографічний опис:

Захарін Михайло Іванович / М. М. Бесхмельніцина// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-15768>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).